

Romuald Odoj, Stanisław Tomaszewski, Roma Łomnicka

Bogdany, pow. Braniewo

Informator Archeologiczny : badania 3, 235-236

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

dobnie po upadku grodu pierścieniowatego. W każdej z fas na szczyście nasypu znajdowała się prawdopodobnie budowla obronna. W młodszej fasie współwystępowała z nią duża chata o solidnej konstrukcji, sfinalizowana w połowie zbocza nasypu. Chata ta z podłogą, paleniskiem i ostreżem kamieniami żarnowymi wewnątrz, uległa całkowitemu spaleniu.

Na przedpolu grodziska stożkowatego /wykop 29, 29a, 29b/, przy brzegu jeziora wystąpiły dobrze zachowane konstrukcje drewniane, wieloposiomowe, które należy interpretować jako umocnienie podmokłego gruntu. Umocnienia te, datowane na XI-XIII w., wiążą się z trzeżba chronologicznie i funkcjonalnie z grodziskiem pierścieniowatym /stan. 2a/.

U nasady półwyspu /wykop 28, odc.A-H/ odkryto kilka warstw kulturowych o charakterze osadniczym, datowanych na XI, XII/XIII, XIV w. Pozostałości osadnicze koncentrowały się w pobliżu dzisiejszego cmentarza katolickiego.

Prace wykopaliskowe zostały zakończone.

BOGDANY, pow. Braniewo

Wojewódzki Konserwator
Zabytków w Olsztynie

Badania prowadził mgr Romuald Odoj przy współudziale mgr Stanisława Tomaszewskiego i mgr Romy Łonnickiej. Finansował WKZ w Olsztynie. Czwarty sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne /VII-IX w./.

Tegoroczne badania były kontynuacją prac archeologicznych

podjętych w ramach harcerskiej "Operacji 1001 - Frombork". Wszystkie prace fizyczne i większość dokumentacyjnych wykonywali harcerze w caynie społecznym podczas pobytu na obozie harcerskim w pobliżu Fromborka.

Grodsisko leży na stromym brzegu rzeki Baudy i obwiedzione jest trzema liniami wałów i suchych fos. Trzeci, zewnętrzny wał jest w dużej mierze zniszczony, dwa pozostałe zachowane do wysokości 6 m od strony wewnętrznej i 12 m od strony fos.

Grodsisko występuje w źródłach pisanych pod rokiem 1278, jako siedziba - rezydencja obronna prepozyta katedry we Fromborku. Badania poprzednich sezonów i w r.b. wykazały, że grodsisko powstało we wczesnym średniowieczu /VII-IX wiek/. Na razie nie natrafiono na warstwy wczesnośredniowieczne, jedynie znaleziono dużą ilość ceramiki wczesnośredniowiecznej na wtórnym słożu w warstwie średniowiecznej.

Prace prowadzono na wykopach nr IV, VIII, IX, X. Stwierdzono: 1/ że średniowieczna zabudowa majdanu uległa spaleni, lecz nie udało się uchwycić rozplanowania zabudowy, 2/ że fosy przed 1 i 2 wałem zostały zasypane w średniowieczu potwierdzając również wczesnośredniowieczne początki grodsiska, 3/ że wał 1 sbudowany był z bali dębowych o konstrukcji rusztowej.

Przebadano zagłębienie na majdanie. W wyniku czego okazało się, że nie była to studnia, lecz naturalne zagłębienie.

Pośród zabytków ruchomych najliczniej występuje ceramika. Znaleziono fragmenty i kilka całych przedmiotów żelaznych /nożyki, gwoździe, nity, ogniwka łańcucha/, odkryto kilka osetek z piaskowca, przślik i grudki surowego bursztynu. Planowane są dalsze badania wykopaliskowe.